

கம்பியன்

இலக்கிய இலக்கணத் திங்களிதழ்

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2034 - மீனம் - 1 (15 - 04 - 2003) இதழ் - 28

ஆசிரியர்

கவிஞர் கி.பாரதிதாசன்

11/07/1929 - 02/04/2003

சிவநந்தியடிகள் சீரைப் போற்று

அந்தமிழின் அழகினிலே உள்ளம் ஒன்றி
அருந்சைவ நன்னெறியாம் கொள்கை யேந்தி
நந்தமிழர் வாழுமிடம் நாடிச் சென்று
நற்றொண்டு புர்வதையே வாழ்வாய்க் கொண்டு
சிந்தமுதின் இனிமையென நூல்கள் செய்து
செழுந்சைவ உலகமெனும் இதழைத் தந்து
செந்தமிழின் புகழ்பரப்பி நலம்பொழிந்த
சிவநந்தி யடிகள்தம் சீரைப் போற்று!

- ஆசிரியர்

கம்பன் கழகம் - பிரான்சு

கம்பன்

இலக்கண இலக்கியத் திங்களிதழ்
ஆண்டு - 3 திங்கள் - 4

“யாரொடும் பகை கொள்ளவன் என்ற பின்
போர் ஒருங்கும், புகழ் ஒருங்காது”

ஆசிரியர்
கவிஞர் கி. பாரதிதாசன்

புரவலர்
நந்தா தாமோதரன்

வடிவமைப்பு
'தமிழ்நெஞ்சம்' அமின்

கணிப்பொறி
பொ.மணிவண்ணன்

வெளியீடு
கம்பன் கழகம்
பிரஞ்ச தமிழ் ஆய்வுக் கழகம்
பிரான்சு

அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு
Correspondence

Poète K. BHARATHIDASAN
6 RUE PAUL LANGEVIN
95140 - GARGES LES GONESSE
FRANCE

Tél: 0033 (0)1 39 86 86 53

E-mail:
bharathidasan @ wanadoo. fr

வருகின்ற படைப்புகளைச்
சுருக்கவும், திருத்தவும்
ஆசிரியருக்கு உரிமைபுண்டு.

பெயர் இல்லாப் படைப்புகள்
ஆசிரியரால் எழுதப்படுபவை

தமிழர் புத்தாண்டு

சித்திரை மாதமா? தை மாதமா?

தமிழரின் புத்தாண்டுச் சித்திரைத் திங்களா? தைத் திங்களா? சித்திரையே தமிழர் புத்தாண்டாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ் அறிஞர்கள் தை மாதத்தைப் புத்தாண்டாகப் போற்றிக் கொண்டாடுகிறார்கள். தமிழ் அறிஞர்தம் சொற்கேட்டு வளரும் சமுதாயமும் தைத்திங்களைப் புத்தாண்டாகப் பாடிப் பரவுகின்றனர். ஒன்றும் அறியா எளியோர் குழம்பிய நிலையில் உள்ளனர். தமிழ்ச் சான்றோர் சித்திரையை நீக்கி, தை மாதத்தைப் புத்தாண்டாக ஏன் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்? எப்பொழுது தேர்ந்தெடுத்தார்கள்? யார் யார் இதை தேர்ந்தெடுத்தார்கள்? இவைகளுக்கு விடை தெரிந்து கொண்டால் குழப்பம் நீங்கும்? தெளிவு பிறக்கும்.

சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி, தை, மாசி, பங்குனி நடைமுறையில் உள்ள இந்த மாதப் பெயர்கள் தமிழ் அல்ல. தமிழ் மாதங்களின் பெயர்கள் தமிழில் இருக்க வேண்டுமெனத் தமிழ் அறிஞர்கள் விரும்பினர். பிரபா முதல் அட்சய வரை உள்ள அறுபது ஆண்டுகளின் பெயர்களில் ஒன்று கூடத் தமிழ் இல்லை. நடைமுறையில் உள்ள இவ்வறுபது ஆண்டுகள் பல்வருளை முறையில் இருப்பதால், அவை அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள ஆண்டுகளைக் கணக்கிடுவதற்கு உதவியாக இல்லை.

இந்தக் குறையை உணர்ந்த தமிழ் அறிஞர்கள், புலவர்கள் 1921 ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் கூடி ஆராய்ந்தார்கள். மூன்று முக்கிய முடிவுகளைச் செய்தார்கள். 1. திருவள்ளூர் பெயரில் தொடர் ஆண்டு பின்பற்றுவது, 2. அதையே தமிழ் ஆண்டு எனக் கொள்வது. 3. திருவள்ளூர் காலம் கி. மு. 31. (2003+31=2034) திருவள்ளூர் ஆண்டுக்கு முதல் மாதம் தை. இறுதி மாதம் மார்கழி. தமிழர் புத்தாண்டின் தொடக்கம் தை முதல் நாளே. இவ்விதம் முடிவு செய்தவர்களில் தலையான தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழ்க்கடல் மறைமலை அடிகள், தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.க, தமிழ்க்காவலர் கா. சுப்பிரமணியனார், சைவப் பாதிரியார் சச்சிதானந்தம், நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் ஆகியோர் ஆவார். இந்த முடிவை மக்களும் அரசும் ஏற்றுக் கொண்டு வாழ்வில் வழக்கில் பின்பற்றல் வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள்.

தமிழ் நாட்டு அரசு திருவள்ளூர் ஆண்டு முறையை ஏற்று 1971 முதல் அரசு நாட்குறிப்பிலும் 1972 முதல் அரசிதழிலும் 1981 முதல் அரசின் அனைத்து அலுவல்களிலும் பின்பற்றி வருகிறது. 1970 ஆம் ஆண்டு முதல் தை 2 ஆம் நாளைத் திருவள்ளூர் திருநாள் என்று கொண்டாடி வருகிறது. அந்நாளில் தமிழ் மொழிக்கும் திருக்குறளுக்கும் தொண்டு செய்தவர்களுக்குத் திருவள்ளூர் விருது வழங்கியும், நலிந்த தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் புலவர் பெருமக்களுக்கும் நிதி உதவி அளித்து வருகிறது.

தமிழ் மாதங்களின் பெயர்கள் தமிழில் இருக்க வேண்டும் என நினைத்த தேவநேயப் பாவாணர் பின்வருமாறு அவற்றை மாற்றினார். அவை மேழம் (சித்திரை), விடை (வைகாசி), ஆடவை (ஆனி), கடகம் (ஆடி), மடங்கள் (ஆவணி), கன்னி (புரட்டாசி), துலை (ஐப்பசி), நளி (கார்த்திகை), சிலை (மார்கழி), கறவம் (தை), சும்பம் (மாசி), மீனம் (பங்குனி) என்பனவாகும். பாவாணர் சூட்டிய மாதப் பெயர்களைப் பின்பற்றிவரும் தனித்தமிழ்ப் பற்றாளர்கள் தை மாதத்தையே ஆண்டின் தொடக்கமாகக் கொண்டாடுகின்றனர்.

தமிழ் அறிஞர்களும், புலவர்களும், அன்பர்களும் மொழிந்த திருவள்ளூர் ஆண்டையும், தைப் புத்தாண்டையும் ஏற்றுப் பின்பற்றுவது தமிழர்தம் கடமையாகும். மொழி அறிஞர்களின் கருத்தை ஏற்கா நாடு உயர்வைக் காணாது. எனவே தமிழ்மொழி காத்த சான்றோர்தம் நெறி ஏற்போம்! தனித்தமிழ்ப் புகழ் காப்போம்!

- ஆசிரியர்

சுடரும் நட்பை அருளுகவே!

கவிஞர் கி. பாரதிதாசன்

கற்ற கல்வி கையளவாம்
கற்கா அளவோ பெருங்கடலாம்!
பெற்ற கல்வி அதிகமென
பேராண்வம் சூழ் வாழ்வழிவாம்!
மற்ற வர்தம் நுண்மதியை
மதியா(து) இழிதல் தீவியையாம்!
சீற்றம் பலனே! என்னரசே!
சிறந்த நட்பை அருளுகவே!

இன்பத் தமிழை வளர்த்திடவே
இருவர் இணைந்து செயற்பட்டார்!
ஒன்றாய்ச் சேர்ந்த அவர்மனத்துள்
ஒங்கக் கண்டேன் தன்னலமே!
ஒன்றை ஒன்று கடித்திங்கே
ஒடும் நாயாய் அவரானார்!
கொன்றை மாலை அம்பலனே
கொழிக்கும் நட்பை அருளுகவே!

ஒருவர் உயர மற்றொருவர்
உதவி மகிழ்தல் உயர்நட்பாம்!
பெருகும் செல்வச் செழிப்பினிலும்
பெருமை குன்றும் பொழிதனிலும்
அருகே நின்று துயர்நீங்க
ஆற்றல் நல்கும் நன்னட்பாம்!
குருவே! தில்லைப் பேரோளியே!
குலவும் நட்பை அருளுகவே!

உருவம் பார்த்துப் பழகாமல்
உள்ளம் பார்த்துப் பழகிடவும்
பொருளை நாடிச் சேராமல்
புகழை நாடிச் சேர்ந்திடவும்
இருளைக் கண்டு பிரியாமல்
இணைந்து நின்று துணைதரவும்
அருணை மலைவாழ் அன்பொளியே!
அமுதாம் நட்பை அருளுகவே!

அன்னைத் தமிழை அறியாமல்
அறிஞர் தம்மைப் பழிப்பவனும்
தன்னைத் தானே புகழ்ந்தோதித்
தாவீத் தாவீக் குதிப்பவனும்
என்னை வந்து நாடாமல்
எல்லைக்(கு) அப்பால் ஏவுகவே!
பொன்னை நிகழ்த்த மெனியனே
பூந்தேன் நட்பை அருளுகவே!

என்னோ(டு) இருந்து நலம்யாவும்
எய்திப் பின்னே பிரிந்தீடுவான்!
முன்னே இருந்து பேசாமல்
முதுகின் பின்னே பேசீடுவான்!
நன்றே இருந்து செய்வதுபோல்
நரியாய்ப் பின்னே செயற்படுவான்!
கண்ணே! ஆடற் கலையரசே!
கயவர் நட்பை நீக்குகவே!

பெண்ணின் மனத்தை அறிவதுதான்
பொரிதும் கடினம் என்றனரே!
மண்ணில் இன்று நண்பர்தம்
மனத்தை அறிதல் மிகக்கடினம்!
எண்ணில் அடங்கா ஆசையினால்
இன்னல் வந்து வாட்டிடுமே!
கண்ணே! மணியே! தவச்சிவமே!
காத்தே இன்பம் அருளுகவே!

உயிரைக் காப்பான் தோழனென
உரைத்த மொழிக்கே எதிராக
உயிரை எடுப்பான் தோழனென
உலகில் தீமை பெருகுவதேன்?
புயலைப் போன்றே அழிவுதரும்
புல்லர் என்னை அணுகாமல்
கயிலை ஆளும் மன்னவனே
காத்தே இன்பம் அருளுகவே!

தேனின் சுவையை மிஞ்சுவதும்
தெவிட்டா அமுதை நல்குவதும்
வானின் மழைபோல் நன்மைகளை
வழங்கி இன்பம் ஈவதுவும்
ஞானம் நாடித் தொழுகின்ற
நல்லோர் வழங்கும் நட்பாகும்!
மோனத் திருவே! மறைபொருளே!
முத்தாய் நட்பை அருளுகவே!

எல்லாம் தனக்கே கொள்ளுவதும்
இழிந்த மொழியைச் சொல்லுவதும்
பொல்லாச் செயலை எண்ணுவதும்
புன்மை தேடித் துள்ளுவதும்
கல்லாய் உள்ள இதயத்தோன்
காட்டும் தீய நட்பாகும்!
சொல்ல இனிக்கும் தூயவனே
சுடரும் நட்பை அருளுகவே!

திரை உலகம்

இரசினி கருத்து ஏ. வி. எம். நிலையத்தில் உள்ள பின்னையார் கோயிலில் வழிபாடு செய்து, தேங்காய் சூரை விடுவதைப்போல் முதல் காட்சி படமாக்கப்பட்ட படங்கள் அவரது திரைப்பட வழக்கைக்கு ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தின. அப்படித் தொடங்கப் பட்ட முதல் படம் அண்ணாமலை, இரசினி கருத்தின் இன்னுமொரு சிறப்பு பாம்பு, தம்பிக்கு எந்த ஊரு, படத்தில் ஆரம்பித்து, அண்ணாமலை, அருணாசலம், என்று தொடர்ந்து படையப்ப படத்தில் முதல் காட்சியிலேயே அவர் பாம்புடன் தோன்றுவார். ஏப்ரல் 14 ஆம் நாள் வெளிவந்த அத்தனைப் படங்களும் அவருக்கு ஏற்றத்தைத் தந்தன.

எம். சி. ஆரும், சிவாசியும் இணைந்து நடத்த படம் கூண்டுக்கிளி இதன் படமடிப்பு நடந்த போது எம். சி. ஆர் நடத்துக் கொண்டிருக்கும் போதெல்லாம் சிவாசி வெளியே சென்று விடுவாராம். அவர்கள் போட்டி நடிகர்களைத் தங்களை வளர்த்துக் கொண்டிருந்த காலம் அது. இதனைச் சிவாசியிடம் கேட்டு விட்டார்கள். அதற்குச் சிவாசி சிரித்துவிட்டு நான் வெளியே போனதற்குக் காரணம் அண்ணன் எம். சி. ஆர் மீது நான் வைத்திருக்கும் மரியாதை நான். அவர் எதிரில் புகை பிடிப்பதைத் தவிர்க்க வெளியே போய் விட்டு வருகிறேன் என்றாராம்.

இயக்குநர் இராமண்ணா சொர்க்கம் படப்பிடிப்பை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். சிவாசி சூலியச் சீராக நடத்துக் கொண்டிருந்தார். சீசுருக்கு நண்பராக இருப்பவர்கள் அவரைக் கத்தியால் குத்திக் கொன்றுவிடும் காட்சி, அனைவரும் கத்தியால் குத்துவதுபோல் நடத்த பின் சிவாசி கீழே விழுந்து வலிப்பு வந்தவா்பொலக் கை கால்களை உதைத்துக் கொள்ளத் தொடங்கினார். அவருக்கு ஏதேனும் ஏற்பட்டு விட்டதா என்று அனைவருக்கும் அதிர்ச்சி. சீசுருக்கு வலிப்பு நோய் உண்டாம் சீசர் இறக்கும் போது வலிப்பு நோய் ஏற்பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டிருச் சிவாசி அப்படி நடந்ததை அறிந்து அனைவரும் பரமட்டினர்.

கோதை தமிழ்

பாவலர்மணி சித்தன்

தொடர்ச்சி-4

பூவைப் பூ வண்ணா! நீ சிங்கம் போல நடை நடந்து வந்து, சீரிய சிங்காதனத்தில் அமர்ந்து, நாங்கள் வந்த காரியத்தை விசாரித்து நிறைவேற்றி அருள வேண்டும் என்கிறார்கள்.

கண்ணன் பள்ளி அறையிலிருந்து நடந்து வந்து அரியணையில் அமர்ந்தான்.

கம்பர், இராமன் நடையழகை அழகுறத் தம் கவிதைகளில் காட்டுவார். அவன் நடை, சிங்கம், காளை, பொன்மலை, யானை இவைகளின் நடையினை ஒத்ததென்பார்.

அவ்வாறே கண்ணன் நடந்து வந்த அழகில் இவர்கள் தங்கள் மனத்தைப் பறிகொடுத்து-வந்த காரியத்தை மறந்து, பல்லாண்டு பாடுகிறார்கள்.

அன்றிங் உலகம் அளந்தாய் அடிபோற்றி சென்றற்குத் தென்னிலங்கையைச் செற்றாய் திறல் போற்றி! என்று முதலில், அவன் உலகளந்த திருவாடகனை வாழ்த்திப் பின், தென்னிலங்கையைச் செற்ற திறலைப் பாடுகிறார்கள்.

இராமன்- நீ மனத்தவர் திறல் அழித்தவன் அன்றோ? அவன் அன்புக்கும் அழகுக்கும் இலக்காகாதார், துன்புக்கு இலக்காக நேரும் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றார்.

கோட்டை அரண், கடல் அரண், காட்டரண் முதலிய பாதுகாப்பமைந்த அழகுடையது இலங்கை. குளவிகள் கொட்டிவிட்டுக் கூண்டில் நுழைந்து கொள்வதைப் போல், வெளியே சென்று நாட்டாரைத் துன்புறுத்திவிட்டு உள்ளே நுழைந்து கொள்ளும் அரக்கர்களை உடைய நாடு. அதை நோக்கி, நெய்வாய வேல் நெடுங்கண் நேரிழையும், இளங்கோவும் பின்புபோக, எவ்வாறு நடந்தனையெய்

இராமாவோ! என்றார் குலசேகரமூவார்-உளம் நெகிழ!

அவ்விலங்கையை அழித்தாய்! ஊன்னுடைய அந்தத் தோள் வலிக்கு வெற்றியுண்டாகட்டும்!- என்கின்றார்.

இவ்வாறு, கண்ணனைப் பாடிய சங்கத் தமிழ் மாலை முப்பதில் ஆறு இடங்களில் இராமபிரானைச் சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியார் பாடி மகிழ்வதைக் கண்டோம். இனி,

நாச்சியார் திருமொழி எனும் பிரபந்தம், கண்ணனிடம் ஆராக் காதல் கொண்ட கோதைப் பிரட்டியாரின் காதற் பெருக்கை உணர்த்துவது.

ஆழ்வார்களும் பெண் பேச்சுப் பேசினர். கண்ணனிடம் காதல் கொண்ட அவர்கள் பாடிய அகப் பொருள் துறைப் பாடல்கள் ஏராளம். ஆனால், ஆண் - ஆணைக் கண்டு காமுறுவதைக் காட்டிலும், பெண் - ஆணைக் கண்டு காதலித்தல் பன்மடையாகையாலே ஆழ்வார்களுடைய பத்தியைக் காட்டிலும், ஆண்டாளின் பத்தி (காதல்) பதின் மடங்கு உயர்ந்ததென்பார்.

நாச்சியார் திருமொழியில், ஆண்டாளின் காதல் வெள்ளம் கரை புரண்டோடக் காணலாம்.

ஆண்டாளன், கண்ணனையே பாடினாலும், இடைமிடையே இராமபிரானையும், இராமாவதாரச் செய்திகளையும் பாடிச் செல்வதை இனிக் காண்போம்.

நாச்சியார் திருமொழி

1. இளம் பெண்கள், சிற்றில் இழைத்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். கண்ணன்,

அவர்கள் விளையாடுபிடங்களில் வந்து சிற்றிலைச் (சிறுவீடு) சிதைக்க-அவர்கள் சிற்றிலைச் சிதைப்பது தகாது- என்கின்றனர்.

. கடலை அடைத்து அரக்கர் குலங்களை முற்றவும் செற்று, இலங்கையைப் பூசலாக்கிய சேவகா! எம்மை வாதியேல்! என்று, (நாச். திரு. 2. 6. ஆம் பாட்டு)

சிற்றிலைச் சிதைத்தவன் கண்ணன் அவனை, இலங்கையைப் பூசலாக்கிய சேவகா! என்கின்றனர்.

இவன்-அவன் என்றே கருதியதால் இப்படிப் பேசினார்.

இதற்கு முன்பு எவராலும் அணை கட்டப்படாத கடலை அடைத்தாய்! கடலை அடைத்து அணை கட்டினாய்!

அதற்கு முன்பு எவராலும் வெற்றி கொள்ளப் படாத அரக்கர் குலங்களைப் பூண்டோடு அழித்தாய்!

இதற்கு முன்பு எவரும் படையெடுத்து வந்து, சண்டையிடத் துணியாத இலங்கையைப் போர்க்களமாக்கினாய்!

ஆண்தகையே! நீ இச் செயல்களைச் செய்தது சீதாபிராட்டியாகிய ஒரு பெண்ணுக்காகவன்றோ?

அவளுடைய பகைவர்களைப் போக்கினார் போல-எங்களுடைய பகைவர்களையும் போக்க வேண்டியிருக்க- எங்களைக் துன்புறுத்தலாமா? என்று, சிறுமியர் எங்கள் சிற்றிலைச் சிதைத்த கண்ணனை-இராமனாகவே கருதி வேண்டு கின்றனர்.

இது, நாச்சியார் திருமொழி ஆறாம் பாட்டில் கண்டது, இனி, 2. அடுத்த பாட்டில் (நா. திரு. 2- 7) ஒத்த மாகடல் வண்ணா! உன் மணவாட்டி மாரொடு குழறும் சேது பந்தனம் திருத்தினாய்! எங்கள் சிற்றில் சிதையேலே!

கடல் நிற வண்ணா! கண்ணா! உன் இனிய காதலிமார்கள் மேல் ஆணை. சேது பந்தனம் பண்ணியவனே! எங்கள் சிற்றிலைச் சிதைக்காதே! கண்ணனைச் சேதுபந்தனம் பண்ணியவனாகவே காண்கிறார்கள். கண்ணனுக்குக் காதலியர் பலர் இராமன் ஓர் இல் உடையவன். இங்கு மணவாட்டியார் என்றது, கண்ணன் காதலியரை. வலிமை மிக்க அரச குலத்திற் பிறந்து, பருவம் நிரம்பிய பிறகு, காண எண்கும், குரங்கும், முகவும் படையா (பெரிய, திரு. 6. 10. 6.) என்றபடியே கரடி, குரங்கு முதலானவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு, கல், மணல், முதலியவைகளால் கடலில் அணை கட்டுவதற்குப் பட்ட பாட்டை நீ அறிந்தவன். வலியற்ற நாங்கள் நுண்மணல் கொண்டு இச்சிற்றில் இழைப்பதற்குப் பட்டபாடு அதைவிடக் குறைந்ததோ? எங்கள் சிற்றிலை அழிக்காதே! என்கின்றனர்.

இப்பாட்டில், கண்ணனில்- இராமனைக் காண்கிறார் கோதையார்!

3. அடுத்து, கண்ணனை- நாச்சியார் திருமொழி பத்தாம் பாட்டில் சீதைவாய் அமுதமுண்டாய்! எங்கள் சிற்றில் சிதையேல் என்கின்றனர்- தெருவிலே விளையாடும் ஆயர் சிறுமியர்!

சீதா தேவியனுடைய தாமரை போன்ற திருமுகத்தைச் சிறிதே நிமிர்ந்தி, கொவ்வைக்

இறையியல்

கோலையில் காலைமீல் வலம் வந்தால் தோய் நீங்கும். பகலில் வலம் வந்தால் விருப்பம் நிறைவேறும். மாலைமீல் வலம் வந்தால் பாவங்கள் அகலும். இரவில் வலம் வந்தால் இறை சூனம் உண்டாகும்.

தக்கவர்க்குத் தருகின்ற தானம். இறைவனுக்குச் செய்யும் வழிபாட்டை நீக்கத்தது. இறைவன் எடுத்த விலையும், கொடுத்த அடியும் ஒன்று. நூறு ஆயிரம் கோடியாகப் பெருகின. தானமும் அப்படியே.

காலையில் எழுந்ததும் உள்ளங்கைகளைப் பசுப்பது ஏன்? துளி விரலில் திருமுகமும், நடுப்பகுதியில் கலைமுகமும் அடிப்பாகத்தில் திருமுகமும் இருப்பதாகத் தம்மொழி கூறுகிறது.

மனிதன் எப்பவன் தெய்வமாகலாம் விவேகானந்தர் இப்படிச் சொல்கிறார். ஒவ்வொரு உயிரிலும் இறைத் தன்மை மறைந்திருக்கிறது. வெளியேயும், உள்ளேயும் இருக்கும் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தி, உள்ளே குடி கொண்டிருக்க இறைத்தன்மையை மலரும்படி செய்வதுதான் மனிதப் பிறப்பின் முடிவான கொள்கையாகும். விவேகானந்தரின் உற்றுப்படி நாம் எல்லோரும் நம் தெய்வத் தன்மையை உணர்ந்து கொண்டால் நாமும் கடத்த தெய்வமாகி விடலாம். தம்மை நாம் உணர்ந்து கொள்வது எப்படி? இதற்கு அவர் கூறும் அருண்மொழிகள் நமக்கு வழி காட்டும். பகலும் வலம், வலிமை இல்லாதம மரணம். நாள் எதையும், வெல்ல வல்லவன் என்று சொல் நீ உறுதியுடன் இருந்தால் பயப்பிள் நஞ்சி கூடச் சக்தியற்றதாகிவிடும். மனிதனே மேலானவன். எல்லா உயிர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன் தேவர்களையும் விட உயர்ந்தவன். தாய்மை பொறுமை விடா முயற்சி ஆகியவை வெற்றிக்கு தேவையானவை. இவை அனைத்திற்கும் மேலாக அன்பு வேண்டும்.

- டாக்டர் சிவப்பிரகாசம்

கனி போன்ற செவ்விய உதடுகளில் மேலான கவையமுதம் உண்டவனே!

நாங்கள் இழைக்கும் சிற்றிலை நீ அழிக்காதிருக்க வேண்டும்! என்பது. தெருவிலே விளையாடும் ஆயர் சிறுமியர் சிறு வீட்டைச் சிதைத்தவன் கண்ணன் கண்ணனெனப் பெருமானை இவர்கள் சீதை, நாயகனாகவே கருதிப் பேசுகின்றனர்.

கோதையாரின் இராமாவதார அனுபவங்களில் இதுவுமொன்று. மற்றொரு பாகரம்

4. எல்லே ஈதென்ன இளமை? எம்மனைமார் காணில் ஓட்டார், பொல்லாங்கு ஈதென்று கருதாய், பூங்குருந் தேறியிருந்தி வில்லால் இலங்கை அழித்தாய்! நீ வேண்டியது (து) எல்லாம் தருவேமம் பல்லாரும் காணாமே போவோம், பட்டைப் பணித்தருளாயே! (நாச்சி. திரு. 3.3)

பெண்கள் நீண்ட நேரம் நீரிலே நின்று குளிரால் துன்புற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது, இவர்களுடைய ஆடைகள் அனைத்தையும் வாரியெடுத்துக் குருந்த மரத்தின் மேல் வைத்திருந்தான் கண்ணன்.

வில்லால் இலங்கையை அழித்தவனே! இது என்ன பிள்ளைத்தனம்? எங்களுடைய தாய்மார்கள் கண்டால், எங்களை வீட்டில் சேர்க்க மாட்டார்கள். இது சொல்லாத காரியமென்று நினைக்கிறாயில்லை. பூங்குருந்த மரத்தில் ஏறியிருக்கிறாய். நீ வேண்டியதெல்லாம் தருவேம். பலரும் காணாதபடி போகிறோர் எங்கள் பட்டுச் சேலைகளைத் தந்தருள்க!- என்கின்றனர்.

இராமாவதாரத்தில் ஒரு பெண்ணுக்காக உண்ணாது, உறங்காது ஒலிகடலை ஊதுத்து இலங்கையை அழித்த செயலை நினைவுறுத்துகிறார்கள்.

வில்லால் இலங்கை அழித்தாய், என்று. சீதாப்பிராட்டி ஒருத்திக்காக, பிரமன் முதலானாருடைய அம்புகளால் அழியாதபடி - வர பலத்தால் பாதுகாக்கப்பட்ட இலங்கையை, மனிதர்களுக்கே உரிய வில்லாலே அழியும்படி பண்ணின உனக்கு, இப்போது அந்தத் தன்மை மாறியது எப்படி? என்கிறார்கள்.

குருந்த மரத்தில் சேலைகளுடன் ஏறியவன் கண்ணன் தானே! ஆனால், இவர்கள் வில்லால் இலங்கையை அழித்த இராமனையன்றோ சேலை கேட்கிறார்கள்.

இது, கோதைப் பிராட்டியாரின் இராமாவதார ஈடுபாட்டைக் காட்டிற்று. (தொடரும்)

பூமியைச் சுற்றிய முதல் பெண்

வானவெளியில் பூமியைச் சுற்றிவந்த (1963) முதல் பெண்ணின் பெயர் வாலண்டினா நிக்கேலயாவ். உருசியாவைச் சேர்ந்தவர். விண்கலத்தின் மூலம் பூமியைச் சுற்றியுள்ள 48 கோள்களைச் சுற்றி வந்தார். 2 நாள் 2 மணி நேரம் 42 நிமிடத்தில் 12 இலட்சத்து 25 ஆயிரம் மைல் தூரம் பயணம் செய்தார். இந்தப் பெண் அதற்கு முன் அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர் அல்ல. துணிக் கடையில் வேலை பார்த்த சாதாரணப் பெண்ணாவார்.

ஆதலினால் காதுலிப்பீர்

கவிஞர் கணகபிலன்

காதலெனில் எதுவாகும்? கண்ணால் நெஞ்சால் கன்னிளவில் கண்டவுடன் தோன்றும் பித்தா? மோதுகின்ற இருமனத்தில் மோகம் சூழ்ந்து மூளுகின்ற ஓர் உணர்வா? பருவப் பேச்சா? மாதரசி தரும்மையல் மஞ்சம் போக மனமீழ்க்கும் மயக்கமெனக் கொள்ள லாமா? சோதனையாய் உடல்தந்த சூழ்ச்சிக் காக, சுவைபார்க்கத் துடிக்கின்ற வேகம் தானா?

காதலென இருமனங்கள் கலத்தல் மட்டும் காண்கின்ற கருத்தல்ல, செயலும் அன்று, காதலெனும் ஓர் உணர்ச்சி அன்பின் பாய்ச்சல், கருணை, தயை அருள்சுரக்கும் உள்ளச் சோர்க்கை, ஆதரவாய் வழிபார்த்துச் செலிகள் கேட்க, அகம்கூடும் ஓர்நிகழ்ச்சி காதல் வேள்வி, பூதலத்தில் தீசையெட்டும் காதல் போகும், பொங்கிவரும் நல்லுணர்வு பாயும் எங்கும்.

அலைகடல்மேல், அடிவான அழகில், தென்றல் ஆடுகின்ற மரச்செறிவில், நதிகள் தொங்கும் மலைமுகடு பள்ளமெனும் உயர்வில் தாழ்வில் மனமீழ்க்கப் புகும்காதல் மயக்கம் தானே பலநூறு வண்ணத்தில் பறவைக் கூட்டம் பழசிவரும் பரவசத்தில் காதல் தோன்றும்! வலைவீசிப் பிடிக்கின்ற இயற்கைக் காட்சி வழங்குகின்ற போதெல்லாம் காதற் கொள்ளை.

சித்திரத்தைத் தீட்டுகையில் காதல் சிந்தும், சிற்பத்தில் பொன்னுருவில் காதல் நிற்கும், புத்தகத்தின் வரிகளிலே காதல் பூக்கும், புவியழகாய்க் கவிதைவரக் காதல் பேசும், வித்தகத்தின் வீரல் நுனியில், இசையில், கூத்தில், மெய்யொழுகும் வீயாவையுடன் காதல் ஊறும், புத்துலகம் புகட்டுகின்ற வாழ்க்கைப் பாடம் பறப்பட்ட இடமெல்லாம் நுழையும் காதல்!

சொல்லல்ல காதலெனச் சூழ்ந்த சோலை, சுவையல்ல காதலினால் வீசுந்த இன்பம், கல்லாக இருந்தபொருள் காட்சி யாவும் கனிந்தளக்கி கசிந்துருகி ஒன்று சேர நல்லமனம் ஆண்பெண்ணாய் நாரும் வேளை நாற்புறமும் கவிந்தழவில் இயற்கை மாட்சி, பல்லுருவம், பல்கலைகள், கடவுள் என்னும் பக்குவமும் காதலினைப் பற்றக் காணீர்!

காதலினால் வரும்துன்பம் இன்பம் ஆகும், கட்டுண்டும் பிரிந்திருந்தும் காதல் வாழும், காதலிலே தோற்றவரும் வென்றார் ஆவார், காலத்தால் அழியாது காதற் கோட்டை, மோதவரும் புயல், வெள்ளம், தீயும், காதல் மூட்டுகின்ற சங்கமத்தில் கரைந்து போகும், ஆதலினால் காதலிப்பீர் உலகம் யாவும் ஆன்மாவில் புணர்காதல் ஆற்றல் வாழ்க!

நாடகத்தில் குழு

புலவர் இரா.பொன்னரசு, க.மு

மரபுவழிக் கலைகளில் குழு

இன்று உலகெங்கும் கலைகள் யாவும் சிறந்தோங்கி வளர்ந்து வருகின்றன. இசைக்கலை, நாடகக்கலை, நடனக்கலை போன்ற கலைகள் வேகமாக முன்னேறி வருகின்றன. இதில் நாடகக் கலை எங்கு எப்போது தோன்றியது? என்றால், உடனே அறிஞர் பெருமக்கள் கிரேக்கத்திலிருந்து நாடகம் தோன்றியது என்று கூறுகின்றனர். நாடகம் கிரேக்கத்திலிருந்து தோன்றியதாகக் கூறலாம். ஆனால் நாடகம் தோன்றுவதற்கு முன்பாக ஏதேனும் ஒரு கலை அல்லது கலைகள் இருந்திருக்க வேண்டும் அல்லவா? அப்படியென்றால் அக்கலைகள் எங்குத்தான் தோன்றின. எப்படித் தோன்றின. என இவையென்ற கேள்விகளை நாம் எங்கும் போய்த் தேட வேண்டாம். அந்தந்த மண்ணின் மணத்தோடுதான் அக்கலைகள் தோன்றி இருக்கின்றன. மண்ணின் மணம் என்றால் என்ன? எந்தெந்த மண்ணில் என்ன என்ன விதைகள் முளைக்கின்றனவோ? அவை போன்றே அந்த அந்த நாடுகளின் மண்ணின் மணத்திற்கு ஏற்பக் கலைகள் தோன்றியிருக்கின்றன. அல்லது முளைத்து இருக்கின்றன. அதுவே மண்ணின் மணம் எனப்படும்.

மண்ணின் மணத்திற்கு ஏற்பக் கலைகள் எல்லாவறு தோன்றுகின்றன வென்றால், அந்தந்த நாட்டின் தன்மையினால், அம் மண்ணிற்கே உரிய கலைகளாக அக்கலைகளைப் பாரம்பரியமாகத் தொன்றுதொட்டு மரபு வழிக் தொடராக ஆடப்படும் பாடப்படும், மறைந்து போகாமல் அவர்களாகவே பேணிக் காக்கப்படும் மரபு வழியாகத் தொடர்ந்து வரும் கலைவழி மரபுவழிக் கலைகள் என்று பெயர். அம்மரபு வழிக் கலைகளையாவும் தனிப்பட்ட ஒருவனால் நிச்சியமாக செய்து இருக்க முடியாது. அக்கலையைப் பலரும் சேர்ந்து ஒரு குழுவாகத்தான் செய்து காட்டி இருக்க முடியும். அவ்வாறு குழுவாகச் செய்து காட்டியபடியால், மரபு வழிக் கலைகளில் குழு இல்லாமல் எதுவும் செய்ய முடியாது என்று அறிப்படுவதால், மரபு வழிக் கலைகளில் குழு என்று பெறப்படுவதாயிற்று.

இன்றைய பல கலைகளுக்குக் காரணமாக இருப்பது, அந்தந்த மண்ணில் தோன்றிய அருங்கலைகளே ஆகும். எப்படியெனில் கலையின் ஆணி வேரே, மரபு வழிக் கலையாகும். அந்த ஆணி வேரைச் சுற்றிப் பல சிம்பு வேர்கள் முளைத்திருக்கும் அவை யாவும் மரபு வழிக் கலைகளிலிருந்து பிறந்த பிற கலைகள் ஆகும். அந்தந்த நாட்டில் உள்ள கலைகள் யாவும், சிறப்புடன் விளங்க வேண்டும் என்றால் மரபு வழிக் கலையான ஆணி வேர் நன்றாக மண்ணில் புதைந்து வேரூன்றி நிலைத்து நிற்க வேண்டும். அப்படி நின்றால் அதிலிருந்து தோன்றிய கலைகள் நிலைத்து நின்று வெற்றி பெறும். மரபு வழிக் கலைகள் கேட்பாரற்றும், போற்றிப் பாதுகாக்கும் வசதிகள் இன்றியும் இருந்தால் அந்த நாட்டு மண்ணின் பிற கலைகள் சிறப்பாகத் தோன்ற முடியாது. எனவே மரபு வழிக் கலைகளைப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு பாதுகாக்கப்படா விட்டால், பிற கலைகளும் தோன்றாது. இன்று நாடகக் கலை சிறந்து விளங்குகிறது. இக் கலை வளர்ச்சி பெற்றுச் சிறப்புறுதலுக்கு எது காரணம்? இதைப் பார்ப்போமானால் நேற்றைய காலங்களைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டே செல்ல வேண்டும் அதாவது கடந்த காலத்தை நோக்கியபடியே சென்றால் அது நேராக ஓர் புள்ளியில் போய்ச் சந்திக்கும். அந்தப் புள்ளிதான் இன்றைய நாடகக் கலை சிறப்பாக அமைய உதவுகிறது. எனவே மண்ணின் கலைகளைப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு நாட்டுப்புறக் கலைகள் என்று பெயர் உண்டு.

இந்த நாட்டுப்புறக் கலையிலிருந்துதான் இன்றைய நாடக ஆசிரியர்கள், இயக்குநர்கள் தந்தம் நாடகங்களில் பயன்படுத்துகின்றனர். குறிப்பாக இந்தியாவில் உள்ள நாடகக் கலைஞர்கள் பல்வேறு மாநிலங்களில் பல திறப்பட்ட நாட்டுப்புறக் கலைகள் இருப்பதால் அந்த அந்தக் கலைகளைத் தமது நவீன நாடகங்களில் பயன்படுத்துகின்றனர். அதனால் அவர்களது நாடகங்கள் சிறப்பாக அமைகின்றன. மேலும் இந்தியா ஓர் இந்து சமய நாடு என்பதால் அதற்கான

புராணங்கள் மலிந்து இருப்பதால் அதிலிருந்து ஒரு கடுகு அளவு பெருள் எடுத்துக் கொண்டு ஒரு நாடகத்தை நடத்தலாம் அதனுடன் நாட்டுப்புறக் கலைகளின் அம்சங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு நாடகம் நடத்தலாம். எனவே எது எடுத்துக் கொண்டாலும் நாட்டுப்புறக் கலையானது இன்றைய நாடகங்களுக்குத் தாய் ஆகும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

மரபு வழிக் கலைகள் யாவும் சமயத்தை மையமாகக் கொண்டே உள்ளன. சமயச் சடங்கு விழாவில் நாட்டுப்புறக் கலைகள் நடத்தப் படுகின்றன. அச்சமயம் நடத்தும் மரபுக் கலைகளில் குழு இடம் பெறுகிறது. இந்து சமய வழிபாட்டில் நிறைய வான்முறை நெறியடிவகுத்துச் சமய வழிபாடு நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அவ்வவ் சமயத்தில் அந்தந்தச் சமயசடங்கு விழாவில் மரபுக் கலைகள் நடைபெறுகின்றன. இந்திய நாடு ஓர் ஆன்மீக நாடாக இருப்பதால் வான சாத்திர முறைப்படி ஆண்டுகள், நாட்கள் கணக்கிட்டுள்ளன. இன்றைய அறிவியல் முன்னேற்றத்துக்கு முன்பே இந்தியர்கள் காலக் கணிதம் நன்றாகக் கவனித்துள்ளனர். சூரிய, சந்திர கணிதம் படி சமய விழாக்கள் நடைபெற்றன. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளைக் கொண்டது ஒரு யுகம் ஆகும். மேலும் பஞ்ச பூதங்களின் தொடர்பால் மனிதன் வாழ வேண்டியிருப்பதால் அதன்பொருட்டு விழாக்கள் நடத்தினர்.

விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தில் விளைந்த விளைபொருட்களை இறைவனுக்கு அதாவது கதிரவனுக்கு வைத்துப் படைத்தனர். இதனை ஒலிகா அல்லது தூக்கா என்று கூறுகின்றனர். சரகவதி, இலட்சுமி, தூக்கா, காசி, கிருட்டினா, இராமா மற்றும் சிவன் ஆகிய இறைவனைப் போற்றிப் பரவுகின்றனர்.

இந்திய மக்களின் நாட்டுப்புறக் கலைகள் யாவும் சமயத்தோடு தொடர்புடையவை என்று கூறியதால் ஒவ்வொரு மாநிலங்களிலும் உள்ள நாட்டுப்புறக் கலைகள் என்னென்ன என்பதைக் காண்போம்.

சனவரி மாதம் 13 மற்றும் 14 ஆம் நாட்கள் மிகவும் முக்கியமான திருநாளாகும். இந்தியா முழுவதும் மகா சங்கராந்தி கொண்டாடப் படுகிறது. அதே நேரத்தில் தம்பிழகத்தில் பொங்கல் திருநாள் கொண்டாடப் படுகிறது. அப்பொழுது சும்பி, கரகம் முதலிய நாட்டுப்புற நடனங்கள் நடைபெறும். மேற்கு வங்காளத்தில் சந்தால் எனும் நடனம் நடைபெறும்.

பிப்ரவரி, மார்ச் திங்கள்களில் காச்சீரில் அமலகா ஏகாதசி எனும் திருவிழாவில் நடனங்கள் ஆடப்படுகின்றன. மதுரா, பனாரஸ் போன்ற இடங்களில் ஒலி திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. இது கிருட்டினனுக்காகக் கொண்டாடப்படுகின்ற விழாவாகும். இந்தக் காலத்தில் கிழக்குப் பகுதியில் சாத்திர, மணிப்பூரில் யோசாங் தபால் சோசபா போன்ற நடனங்கள் நடைபெறுகின்றன.

மார்ச்சு-ஏப்ரல் திங்களில் இராமலிள் பிறந்த நாள் கொண்டாடுகின்றனர். இவ்வேளையில் பஞ்சாப்பில் பெங்களூர் நடனமும், செமர் மற்றும் கிடா, அரியானாவில் தாப் நடனமும் நடைபெறுகின்றன.

அக்டோபர்-நவம்பர் மாதத்தில் தீபாவளி திருநாள் கொண்டாடப் படுகிறது. சிதம்பரத்தில் ஆருத்தரா தரிசனம் சிறப்புடையது. நடனம், நாட்டியம், நாடகக் கடவுளான சிவன் திருவிழாவாகும் மற்றும் முகாம், ஏகநாதர் திருவிழாவும் நடைபெறுகின்றன.

இவ்வாறாக இந்திய மாநிலங்களில் நடைபெறும் திருவிழாவின் போது நாட்டுப்புறக் கலைகள் இடம்பெறுகின்றன. பழங்குடி மக்கள் நடனங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. மரபுக் கலைக் குழு இடம் பெற்றுச் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. எனவே நாட்டுப்புறக் கலைகள் பெரும்பாலும் சமயத்தை குட்டியே அமைந்துள்ளன. இனி மரபு வழிக் கலைகளில் குழுமே செயல்படுவதைக் காண்போம்.

- தொடரும்

அறச்செல்வீ கர்மேலாவுக்குப் புகழஞ்சலி

புதுவைக் கம்பன் கழகத்தைப்
போற்றி மகிழ்ந்த தொண்டரவர்!
மதுவைக் குழைத்துப் படைப்புக்களை
மாண்பாய் எழுதும் புலவரவர்!
பொதுமைக் கவிஞன் பாரதியின்
புதுமைப் பெண்ணின் உருவமவர்!
முதுமை மொழியின் வழியேற்று
முதன்மை பெற்ற கர்மேலா!

தம்மின் தங்கை தம்பிகளைச்
சால்பாய் வளர்த்தே உயர்த்தியவர்!
நம்மின் துயரை அறிந்தவுடன்
நாடி வந்தே உதவியவர்!
எம்மின் கவிதை சுவையாக
இனிய உரைகள் வழங்கியவர்!
செம்பொன் நெஞ்சக் கர்மேலா
செய்து பணியை மறப்போமோ?

அன்பைப் பொழியும் வாழ்வீனிலே
அறமே ஓளிரும் அறிந்தீடுவாய்!
பண்பைச் சூறும் மனத்தினிலே
பசுமை படரும் உணர்ந்தீடுவாய்!
நன்மை நல்கும் நெறிகளையே
நயமாப்ச் சொன்ன கர்மேலா!
உண்மைச் சுடரைக் கையேந்தி
உரைத்த சொல்லை மறப்போமோ?

சங்க கால ஓளவையென
இங்கே வாழ்ந்து புகழ்பெற்ற
எங்கள் அக்கா கர்மேலா
இறைவன் அடியை அடைந்ததனால்
பொங்கும் துயரில் வாடுகிறோம்!
புழுங்கும் அவாதம் குடுப்பததார்
தங்கள் நிலையில் தேறிடவே
தாழ்ந்து பணிவோம் தேவனையே!

எல்லாம் முடிந்து நிறைந்ததென
எண்ணும் அன்பர் உணர்வாரே!
வல்ல இறையைக் கர்மேலா
வாழ்த்தி ஓளீரச் சென்றுள்ளார்!
நல்லார் அவரின் திருவயிரும்
நாதன் அழகில் கட்டுண்டு
சொல்ல எண்ணாப் போரீன்பச்
சுடரும் நிலையை எய்தீடுமே!

- ஆசிரியர்

இயல்பைப்பலவர இராச. வேங்கடேசனாரின் கவிதைகள்
 TRADUCTION: L. GASCA

சீள்வண்டும் சீற்றெறும்பும்

சீள் வண்டு

கல்லூந் தேய ஊர்ந்துசெலும்
 கலைசேர் நண்பா! சீற்றெறும்பே!
 கொல்லும் குளிரில் எங்கேபோய்க்
 கொண்டு வந்தாய் தானியத்தை?

சீற்றெறும்பு

எளிதாய்க் கிடைத்த நேரத்தில்
 எதிர்கா லத்தை எண்ணிஎண்ணித்
 தளரா துழைத்துச் சேர்த்துவைத்த
 தானியங்கள் இவையெல்லாம்!

சீள் வண்டு

பொல்லாக் காலம் மழைக்காலம்
 போகும் மட்டும் உலகில்யான்
 இல்லாக் கொடுமை இல்லாமல்
 இருந்து வாழ உணவளிப்பாய்!

சீற்றெறும்பு

தனக்கு வீஞ்சீப் போனால்தான்
 தானம் தருமம் எல்லாமே!
 உனக்குத் தந்தே எனக்கிருக்கும்
 உணவைக் குறைக்க மாட்டேன்நான்!

சீள் வண்டு

கொல்லும் பசியால் வாடுகிறேன்
 கொஞ்சம் நெஞ்சம் இளகாயோ?
 இல்லா தவர்க்குக் கொடுப்பதுதான்
 இரக்கம் உள்ளோர் செயலாகும்!

சீற்றெறும்பு

வாடைக் காலம் வந்ததனால்
 வருந்திக் கலங்கும் சீள்வண்டே!
 கோடைக் காலம் முழுதும்நீ
 கொண்ட பணியைக் கூறிடுவாய்!

சீள் வண்டு

ஊன்கொள் பூச்சி புழுக்களையே
 ஓயா(து) உண்டேன்! அதன்பின்னர்
 தேன்கொள் இசையை நாளெல்லாம்
 சீராய்ப் பாடிக் களித்திருந்தேன்!

சீற்றெறும்பு

ஓ!ஓ! பாடிக் களித்தாயோ?
 உவகைக் கடலில் குளித்தாயோ?
 ஆ!ஆ! மிகநன்(று) இனிந்தான்
 ஆடிக் களித்தே வாழ்ந்தீடுக!

சீள் வண்டு

என்றன் நிலையை நகையாடி
 இசை வேண்டாம் சீற்றெறும்பே!
 உன்றன் பொருளை வட்டியுடன்
 உனக்குத் தருவேன் உதவிடுவாய்!

சீற்றெறும்பு

பெருமை வேண்டாம் வட்டியுடன்
 பெறவும் வேண்டாம் போபோநீ!
 வருமூன் காவா தான்வாழ்க்கை
 எரிமூன் வைக்கோல் போல்கொடுமே!

La cigale et la fourmi

(Adaptation)

La cigale:

Toi, qui rampes au point d'user la pierre!
 Amie artiste! Petite fourmi!
 Par ce temps de froid qui tue,
 Où as-tu été chercher des denrées?

La fourmi:

Quand il s'en trouvait aisément,
 Je pensais sans cesse à l'avenir.
 J'ai oeuvré dur pour faire provision
 Des denrées que voici.

La cigale:

Durant la mauvaise saison des pluies,
 Pour me permettre de vivre
 Sans souffrir de la privation,
 Donne-moi donc à manger!

La fourmi:

Les dons et aumônes,
 C'est quand on a de trop pour soi!
 En te donnant une portion,
 Je ne réduirai point mes vivres, moi!

La cigale:

J'ai une faim dévorante.
 Ne peux-tu avoir pitié?
 Donner à ceux qui n'en ont pas,
 C'est le fait des âmes généreuses!

La fourmi:

Puisque c'est la saison froide,
 Cigale! Tu t'en inquiètes!
 Durant toute la saison chaude,
 Dis-moi quelle a été ta besogne.

La cigale:

Je mangeais tout le temps
 Les gros vers et insectes.
 Puis je chantais tout le jour,
 Goûtant une musique mielleuse.

La fourmi:

Oh! Oh! Tu te plaisais à chanter?
 Tu nageais dans la joie?
 Ah! Ah! J'en suis bien aise!
 Maintenant vivez en dansant!

La cigale:

Ne te moque pas de moi!
 Ne me méprise pas, fourmi!
 Ton bien, je te rendrai
 Avec intérêt. Aide-moi!

La fourmi:

Je ne veux gagner ni intérêt
 Ni gloire. Va-t-en! Va-t-en!
 La vie de l'homme imprévoyant se détruit
 Comme la meule de paille devant le feu.

ஊர்களின் பெயர்களில்

பறவைகள்...

விலங்குகள்...

சிங்கம்புணரி

புலிப்பாறை

மயிலாடுதுறை

கோழிக்கோடு

குருவிக்குளம்

கழுஞ்சுமலை

கிளியனூர்

காளையாக்குறிச்சி

எருமைநாயக்கன்பாளையம்

குதிரைமூக்கு

யானைக்கல்

நரிக்குடி

காகம்

புலியூர்

வேங்கைவாசல்

இரும்புலியூர்

பசுமலை

சிம்மக்கல்

ஆனைமலை

எருமைமூர்

ஆடுதுறை

மயிலாப்பூர்

வலங்கைமான்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

புலிக்கொருடு

ஈரோடு

எறும்பூர்

வண்ணூராயன்பட்டு

மீன்கருட்டி

அரிமளம்

அரியலூர்

பாம்பன்

எறும்புக்காட்டுவிளை

கன்றுவிளை

காக்காவிளை

கோழிவிளை

பாம்பன்விளை

பூசிப்பன்விளை

பூச்சிக்காட்டுவிளை

மயிலூற்றுவிளை

மயிலாச்சிவிளை

தனித்தமிழ் மாட்சி

மறைமலை யடிகள்

(தொடர்ச்சி-4)

அங்கனமன்று, பார்ப்பன மாந்தரும் அவர் போல்வார் பிறரும் வடமொழியையே தமக்குரிய மொழியாகக் கருதி அதனையே மிகவும் பரிசுதலின் அதன் சொற்களைத் தமிழிற் கலந்து பேசுகின்றாரெனின் அங்கனம் வட மொழியினிடத்து மிகுந்த பற்று வைத்து அதனையே பரிசும் அவர்கள் அம் மொழியைத் தம் பெண்டிர் பிள்ளைகள் முதலான எல்லார்க்குங் கற்பித்து அம்மொழியே அவர்களுடன் பேசுதல் வேண்டும் அதுவே அதன்பால் வைத்த உண்மைப் பற்றுதலுக்குப் பொருத்தமாகும். தமிழருடன் தமிழிற் பேச விருப்பம் இல்லாத அவர்கள், தாம் தமிழரோடு உண்ணல் கலத்தல்கள் செய்யாது அவரின் வேறு பிரிந்து தம்மை உயர்வு படுத்திக் கொண்டது போலவும், அவர்களுள் வடமொழியை நிரம்பக் கற்றோர் சிலர் தமிழரோடு தாம் நேரே பேசுதலும் ஆகா தென்று ஓர் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருத்தல் போலவும் தாமுந் தமிழையே முற்றும் பேசாதொழிதலே பொருத்தமுடைத்தாம். அவ்வாறு தங்கொள்கைக்கு ஏற்ப நடத்தலை விடுத்து வடசொற்கள் சிலவற்றைத் தமிழரோடு கலந்து பேசுதலால் மட்டுமே அவர் வடமொழிக்குரியராய் விடுவரோ? அவருட் சிலர் இப்போது செய்துகொண்டிருத்தல் போலவும் தாமுந் தமிழையே முற்றும் பேசாதொழிதலே பொருத்தமுடைத்தாம். அவ்வாறு தங்கொள்கைக்கு ஏற்ப நடத்தலை விடுத்து வடசொற்கள் சிலவற்றைத் தமிழரோடு கலந்து பேசுதலால் மட்டுமே அவர் வடமொழிக்குரியராய்விடுவரோ? அவருட் சிலர் இப்போது ஆங்கிலம் கற்று ஆங்கிலச் சொற்களையுந் தமிழிற் சேர்த்துப் பேசுகின்றார். அதனால் அவர் ஆங்கிலமொழிக்கு உரியராவரோ? ஆகாரன்றே, அதுபோலவே வடமொழியைத் தஞ் கற்றத்தார் எல்லாரோடும் முற்றும் பேசத் தெரியாத அவர் அதன்பார் பாராட்டும் பற்று வெறும் போலியே அல்லாமல் ஏதும் பயனுடையதாகக் காணப்படவில்லை. ஆகவே, உலக வழக்கிற்குப் பயன்படாத வடமொழியே வைத்த போலிப்பற்றால் வளம் நிறைந்த தூய தமிழைக் கெடுக்க முந்துதல் பார்ப்பன மாந்தர்க்கும் அவரைப் பின்பற்றினார் பிறர்க்குஞ் சிறிதும் முறையாகாது.

அவ்வாறன்று, வடமொழி உலக வழக்கிற் பெண்டிரானும் பிள்ளைகளானும் பேசுதற்குப் பொருந்தி வராத உரத்த ஓசைகளுங் கணக்கும் ஒலிகளும் உடையதாய் பெயர் வினைகளில் உயர்திணை அஃறிணைப் பாகுபாடுகள் உலக இயற்கையில் அமைந்தபடியாக இல்லாமற் செயற்கையாக வலிந்து வகுக்கப்பட்டு ஊன்றிப் பயில்வார்க்கும் பேருழைப்பினையும் பெரு வருத்தத்தினையும் தருவதாயிருத்தலின் அஃது எல்லாரானும் பேசப்படாததனை ஒரு குற்றமாகச் சொல்லுதல் ஆகாதெனின் இது குற்றமோ அன்றோ

என்பதனை இங்கே முடிபுகட்டப் புகுந்திலம். உலகவழக்கிற் பெண்டிர் சிறார் முதலான எத்திறத்தாரானும் பேசுதற்கு இயைந்த எளிய தன்மையுந், தன்னைக் கற்பார்க்கு இனியனவாய்க் காணப்படும் இயற்கைப் பொருத்தமுள்ள சொன்முடிபு பொருண்முடிபுகளும் வாய்ந்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இளமை குன்றாமல் வழங்கிவரும் அருமை பெருமை மிக்க செந்தமிழ் மொழியில் வேண்டா கூறலாய் ஆரியம் ஆங்கிலம் முதலான பிறமொழிச் சொற்களைக் கொண்டுவந்து நுழைத்தல் பெரிதும் குற்றமாவதாம் என்பதனையே இங்கே விளக்கப் புகுந்தேம்.

இனி இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டும் தமிழில் வந்து கலக்கும் அயல்மொழிச் சொற்கள் தமிழிற் பொருந்துதற்குரிய இயல்பினையுஞ் சிறிது ஆராய்ந்து காட்டுவாம். தமிழில் வந்து கலக்கும் ஆரியம் ஆங்கிலம் முதலான அயல்மொழிச் சொற்கள் தம் தன்மை திரிந்து தமிழோ டொத்துத் தமிழினுருவத்தைப் பெற்று இயல்பாக வழங்கிவருகின்றன. ஜ்ஞாநம், ம்ருகம், ஸ்தலம், ரங்கா, கஷீரம், ப்ரபாசம், ப்ராசி, சத்தி, ஈச்வர முதலான வடசொற்கள் தமிழில் முறையே ஞானம், ம்ருகம், தலம், அரங்கம், கீரம், பிரகாசம், பாசி, சக்தி, ஈசுரன் முதலியனவாகத் திரிந்து தமிழோடொத்து நடைபெறுகின்றன, க்ளாஸ், கப், பாட்ல், பம்ப், பைபிள், ஐயொநியன்ஸ், க்ரைஸ்ட், ஜான் முதலான ஐரோப்பிய மொழிச் சொற்கள் தமிழில் முறையே கிளாக், கோப்பை, போத்தல், வேப்பா, விவிலியம், யவனர், சிறித்து, யோவான் முதலியன வாகத் திரிந்து தமிழோ டொத்து நடக்கின்றன. இங்ஙனமே ஆரியம் தமிழ்

வாழ்தல் வீணே!

தன்னைத் தானே தலைவன் என்பான்!
தன்னைத் தானே கவிஞன் என்பான்!
தன்னைத் தானே அறிஞன் என்பான்!
தன்னைத் தாய்மொழி அறியா நெஞ்சன்!

தன்னைத் தானே சமூல் என்பான்!
தன்னைத் தானே பார்த்து வீழல் என்பான்!
தன்னைத் தானே கடல் என்பான்!
தன்னைப் பேச்சியில் திணைக்கும் நெஞ்சன்!

தன்னைத் தானே எரிமலை என்பான்!
தன்னைத் தானே கவிமலை என்பான்!
தன்னைத் தானே புகழ்ந்து கொள்வான்!
மண்ணில் அண்ணோள் வாழ்தல் வீணே!

அலான்கு பெஞ்சமின்.

முதலியவற்றின் சொற்கள் ஆங்கிலமொழியிற் பலவாறு திரிந்து அம்மொழியின் தன்மைக் கேற்ப உலகுதலை, இவ் விந்தியாவிலுள்ள ஊர்ப்பெயர்கள் ஆங்கிலத்திற் சொல்லப்படுங்கால் திரிபடையும் வேறுபாடு ஒன்றுகொண்டே நன்கு தெளியலாம்.

இன்னும் இவ்விந்தியாவில் இப்போது வழங்கிவரும் பல மொழிகளுள் ஒன்றன் சொற்கள் மற்றொன்றிற் கலக்குங்கால் அம்மற்ற மொழியின் தன்மைக்கு இசையவே அவை திரிந்து வழங்குதலை அவ்வம் மொழியிலும் ஆராய்ந்து பார்த்துத் தெளியலாம். இவ்வாறு ஒருமொழியின் சொற்கள் மற்ற மொழியில் அதன் தன்மைக் கேற்பத் திரிந்து வழங்கும் இயற்கை கண்கூடாய் அறியப்பட்டுக் கிடத்தலின், தமிழிலும் பிறமொழிச் சொற்கள் மற்ற மொழியில் அதன் தன்மைக் கேற்பத் திரிந்து வழங்கும் இயற்கை கண்கூடாய் அறியப்பட்டுக் கிடத்தலின், தமிழிலும் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழுக் கேற்றுவாறு திரிந்து வழங்கல் பெரிதும் பொருத்தமாவதே யாம். ஒரு மொழிச்சொற்கள் வேறுமொழி மொழியில் அங்கனம் திரிந்து வழங்க வேண்டுமெனின் என்னை? அவற்றைத் திரிபுபடுத்தாமல் உள்ளபடியே வைத்து வழங்குதலால் வரும் இழுக்கு என்னை? எனின் உலக வழக்கில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு மொழியும் உயிரோடு உலவும் உடம்பு போல்வதாகலானும், உடம்பு நிலைபெற்றிருந்து வளர்தற் பொருட்டு அதற்கு இடம் பல்வேறு உணவுப் பொருள்களுந் தந்தன்மை திரிந்து அவ்வுடம்பின் தன்மையோடு ஒத்து ஒன்றுடடால் அல்லாமல் அங் வுடம்பு நிலை பெற்று வளராமைபோல உயிரோடு உலவும் ஒருமொழியிற் போந்து கலக்கும் பிறமொழிச் சொற்கள் அம்மொழியோ டொத்துத் திரிந்து அதனோ டொன்று பட்டு தின்றாலல்லது அம்மொழி வளராமையானும், ஒரு மொழியில் ஏனைமொழிச் சொற்கள் திரிந்து காணப்பட வேண்டுமெனின் இன்றியமையாத இயற்கையே யாம் என்க. இவ் வியற்கைக்கு மாறுபாடு இல்லாமலே தமிழ்மொழியின் கண்ணும் வேற்றுமொழிச் சொற்கள் தமிழிற் கேற்பத் திரிந்து காணப்படுகின்றன.

இஃதிங்ஙனமாகவும், இப்போது சில ஆண்டுகளாகப் பார்ப்பனரில் தமிழிலே நூல் எழுதுவார் சிலரும் அவரைப் பின்பற்றின வேறுசிலரும் வடமொழிச் சொற்களையும் ஆங்கிலச் சொற்களையும் மிகுதியாய்க் கொண்டு வந்து தமிழில் வலிந்து புகுத்துவதோடு, அவற்றைத் தமிழுக்கேற்பத் திரிவுபடுத்தாமல் அம்மொழியில் உள்ளபடியே எழுதுகின்றார்கள். ஜ்ஞானம், ம்ருகம், ப்ரகாசம் முதலியனவாக மேலெடுத்துக் காட்டிய வடசொற்களையும், க்ளாஸ், பாட்ல், க்ரைஸ்ட் முதலான ஆங்கிலச் சொற்களையும் தமிழுக்குப் பொருந்தத் திரிபுபடுத்தாமல், இனிய மெல்லிய தமிழ்ச் சொற்களின் இடையே அவற்றை அங்கங்கே எழுதினால் அவை, தமிழின் இனிமையிலும் அருமைமையிலும் பழகினார்க்கு எவ்வளவு அருவருப்பாய்த் தோன்றுகின்றன! தேனும் பலாச்சுவையும் கலந்து நாவிற்கு தைத்தால் அஃது எவ்வளவு துன்பத்தினையும் வெறுப்பினையுந் தருமோ, அதுபோலவே வேண்டா வழக்காய் உருவு திரியாமல் தமிழில் வரையப்படும் வேற்றுமொழிச் சொற்கள் உண்மைத் தமிழிஞர்க்குப் பெரியதொரு

வருத்தத்தினையும் அருவருப்பினையும் விளைக்கின்றன.

எவ்வகைப் பொருளையும் எத்தகைய கருத்தையும் தெரிவித்தற்கு எண்ணிறந்த தமிழ்ச்சொற்கள் இருப்பவும், அவற்றைப் புறந்தள்ளி மற்றையொழிச் சொற்களை அதன் கட்கொண்டு வந்து புகுத்தலே ஒரு பெருங் குற்றமாம் அதன்மேலும், இயற்கைக்கு மாறாய் வருந்திச் சொல்ல வேண்டும் அவ் வயல்மொழிச் சொற்களை இயற்கையோடொத்து மெல்லென நடக்குந் தமிழ்ச்சொற்களினிடையே சேர்த்துக் கூறல்தல் அதனினும் பெரியதொரு குற்றமாம். அ.தல்வாமலும், வயிற்றிற்கு இடப்பட்ட உணவுப்பொருள்கள் தமது உருவு திரிந்து உடம்பிற்கு வேண்டும் பாலாக மாறாமல், அவை அங்ஙனமே வயிற்றினுட் கிடந்தால் அவை அவ் வுடம்பிற்குச் சிறிதும் பயன் படாமையோடு அவ் வுடம்பினையும் பழுதபடுத்து மன்றோ? அதுபோலவே, தமிழின் தன்மைக்கு ஏற்ப உருவதிரியாமல் எழுதப்படும் வடசொற்கள் முதலியனவும், பயன்படாது போதலொடு தமிழின் அழகையுள் சிதைவுபடுத்த நிற்கின்றன.

மேலும், இயற்கையழகற் சிறந்த ஒரு நங்கைக்கு அவளது இயற்கையழகு ஒன்றுமே அமையும், அன்றி அவட்கு வெறு ஆடையணிகலன்கள் அணிந்து பார்க்க வேண்டினும், அவளது அழகிற்குப் பொருத்தமான சிலவற்றைக் தெரிந்தெடுத்து அவளை ஒப்பனை செய்வதே வாய்ப்புடைத்தாம் அங்ஙனமின்றி அவளது நலத்திற்குப் பொருந்தாதவற்றையும், பொருந்துமெனும் அளவிற்கு இடுதல் அவளது ஒப்புயர்வற்ற அழகைக் குறைப்பதொடு காண்பார்க்கும் நகையினைத் தரும் இங்ஙனமே, இயற்கை நலம் நிரம்பிய தமிழுக்கு அதன் நலம் ஒன்றுமே அமையும் அன்றி இன்றியமையாது வேற்றுமொழிச் சொற்களைச் சேர்க்க வேண்டி வந்தக்கால், அதன் இயல்புக்குப் பொருந்தினவற்றையே சேர்த்தல் அழகுடைத்தாம், அவ்வாறன்றி அதன் இயற்கைக்கு மாறானவற்றையும் மாறாகாவிடினும் அளவுக்கு மிஞ்சிய அயல்மொழிச் சொற்களையும் அதன் கண் வலிந்து புகுத்தல், அதன் நலத்தைக் குறைப்பதொடு தமிழறிவு மிக்க சான்றோர்க்கு நகையினையும் விளைக்கும். ஆதலால், அயல்மொழிச் சொற்களை உருவு திரியாமற் சேர்த்தலும், உருவு திரிந்தவற்றையும் அளவுக்கு மிஞ்சிச் சேர்த்தலும், ஒரு சிறிதும் பொருந்தா வென்று கடைப்பிடித்துணர்க. அங்ஙனமாயின், தமிழ்ச்சொற்கள் இயற்கையொலி யுடையவாதலும், மற்றையொழிகள் இயற்கைக்கு மாறான செயற்கையொலி யுடையவாதலும் எவ்வாறெனின், அவ் வேறுபாட்டைத் தமிழின் ஒலி யெழுத்துக்கள் என்ற கட்டுரையில் விளக்கிக்காட்டியிருக்கின்றேன் ஆண்டுக் கண்டுகொள்க. -தொடரும்

துளை தொட்டார்

பாண்டிய மன்னன் ஒருவன் வாரந்தோறும் வீதிஉலா வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தான், அவன் திருமணமாகாத ஒரு கட்டினாள் காளை! சாயி ஊர்வலம் வரும்போது, மக்கள், அவரவரும் தத்தம் வீட்டு வாயிலில் நின்றுகொண்டு வணங்கி வழிபடுவதேபோல, அவ்விளவரசன் உலா வரும்போது ஒவ்வொரு வீட்டாரும் அவ்வாறே வாயிலின்கண் வந்து அவனைக் கண்டு மகிழ்வார். தம் குடி மக்களின் சிறித முகங்களைக் காண்பதில் அவ் வேந்தனுக்குக் கொள்ளை மகிழ்ச்சி, இந்நிலையில் ஒருநாள், அழகே உருவான இளமங்கை ஒருத்தி, நடுத்தெருவில் தனது இல்லத்தின் முன் மாக்கோலம் தீட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அன்று மன்னனின் தேரும் அவ்வீதியில் வந்தது. கோலமிட்டுக் கொண்டிருந்த பெண்ணாளின் அருகில் வந்து தேர் சற்று நின்றுது. தேர் மீது அமர்ந்திருந்த இளவரசன், கோலத்தின் மாண்பினையும், கோலமிட்டு நிமிர்ந்த மங்கையினையும் ஒருகணம் முகங்குனிந்து நோக்கினான்! அவளும் நோக்கினாள்! அடுத்த கணமே நாணத்தால் முகஞ்சிவந்த நங்கை நல்லால் வீட்டினுள் ஓடி மறைந்தாள். மன்னவனும் தன் தேரை ஓட்டிச்சென்று அரண்மனை சேர்ந்தான்.

மன்னவனின் வீரத் தோற்றத்தையும் முகப்பொலியையும் தன் கண்களோடு இணைந்த அவன் கண்களின் ஒளியழகையும் நினைந்து நினைந்து, உணவிலும் உறக்கத்திலும் மனம் செல்லாமல் கிடந்தான் அவன். துள்ளித் திரியும் மாண்பால் ஓடியாடி விளையாடிக் கொண்டிருந்த அன்பு மகளின் நிலை மாற்றத்தைக் கண்ட செவிலித்தாய், தம் குடும்பத்தின் ஏழமை நிலைமையை எடுத்துக் கூறி மகளின் மனக் கோட்டையைத் தகர்த்துவிட அரும்பாடு பட்டாள். ஆனால் நாள்சுக் கடந்தன. வாரங்கள் ஓடின. மங்கை நல்லாளின் மனம் மட்டும் சிறிது கூட மாறியாயுடலை.

அன்று முழு நிலாப் பொழுது! ஒளி விளக்குகனால் அலங்கரிக்கப் பட்ட தேர் மீது மன்னன் அமர்ந்து அமைச்சர்களுடன் உலா வரப் போகிறான் என்ற பறை அறிவிப்புக் கேட்டது. உடனே மங்கையின் மை விழிகள் மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்தன. இங்கும் அங்கும் ஓடினாள். தலை வாரிப் பூச்சுடிக்க கண்களுக்கு மை தீட்டித் தன்னை மேலும் மேலும் அழகு படுத்திக் கொண்டாள். வாயில் கதவைத் திறப்பதும் மூடுவதுமாகவே இருந்தாள்.

இதனை அறிந்த செவிலித்தாய், அன்றொரு நாள் மன்னனின் தேர் தன் வீட்டு வாயிலில் நின்றதையும், அப்போது மன்னவனும் தம் மகளும் ஒருவரை ஒருவர் நோக்கிக் கொண்டதையும் நினைவு கூர்ந்தாள். உடனே தன் மகளை அழைத்துக் கண்டித்து வீட்டினுள்ளே தள்ளிக் காவலில் அடங்கி இரு என்று கூறிக் கதவைப் பூட்டிச் சாவியை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே போய்விட்டாள்.

பேச்சரவம் கேட்டது! மன்னவனின் தேர் வந்துகொண்டிருந்தது. பூட்டப்பட்ட கதவைத் திறக்க முடியாத அப்பூங்கொடி கதவருகே வந்து நின்றான். பாண்டியனின் தேர் தன் வீட்டு வாயிலில் வந்து மெதுவாக நகருவதை அறிந்தாள். துள்ளென ஓர் எண்ணம் தோன்றிக் கதவின் சாவித் துளையில் கண்ணைப் பொருத்திக் கொண்டு மன்னனின் அழகையெல்லாம் கண்டு பேரின்பங் கொண்டாள்.

அடுத்த நாள் தன் ஆருமிர்த் தோழியிடம் தோழி! நான் என் மன்னவனின் முகத்தைக் காணவிடாமல் என்னை வீட்டினுள் அடைத்துக் கதவைப் பூட்டிச் சென்றாள் அன்னை. ஆனால் கதவின் சாவித் துளை வழியாக நான் என் மன்னவனைக் கண்டு விட்டேன். என் மனம் புகுந்த மன்னவனைக் காண வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்தக் கச்சர் துளை போட்டாரோ? அவர்க்கு நான் என்னடி கைம்பற்று செய்வேன் என்றான். இச் செய்நியை முத்தொள்ளாயிரம் என்ற நூலில் காணலாம்

காப்படங்கு என்று அன்னை கடிமனை யிற்செறித்து
யாப்படங்க ஓடி அடைத்தபின் - மாக்கருங்கோன்
நன்னலம் காணக் கதவம் துளைதொட்டார்க்கு
என்னைகொல் கைம்பற்று இனி

முத்தொள்ளாயிரம்-53

- இயல்கைப்புலவர் இராச. வேங்கடேசனார்

வல்லினம் மிகுதலும் மிகாமையும்

நிகழ்கால வினையெச்சத்தின்
பின்னும் அகரவீற்றுக் குறிப்பு
வினையெச்சத்தின் பின்னும்
வல்லெழுத்து மிகும்.
செய்யச் சொன்னான் -நி.கா.வி.எ
மெல்லப் போனான் -கு.வி.எ

யகர மெய்யீற்று இறந்தகால வினை
யெச்சங்கட்குப் பின்னும், குறிப்பு
வினையெச்சங்கட்குப் பின்னும்
வல்லெழுத்து மிகும்.
போய்ப் பார்த்தான் -இ.கா.வி.
விரைவாய்ச் செய்தான். -கு.வி.எ

இகர ஈற்று இறந்த கால
வினையெச்சங்கட்குப் பின்னும்,
குறிப்பு வினையெச்சங்கட்குப்
பின்னும் வல்லெழுத்து மிகும்.
ஓடிப் போனான்
தேடிப் பார்த்தேன் -இ.கா.வி.எ
தவறின்றிப் பேசினான் -கு.வி.எ

ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்ச
வினையெச்சங்கட்குப் பின்னும்
வல்லெழுத்து மிகும்.
ஆடங்காப் பிள்ளை
செல்லாக் காசு -ஈ.எ.பெ.எ
படியாச் சென்றான் -ஈ.எ.வி.எ

ஆய்,போய்,ஆக,என,அன்றி,இன்றி,என்ற,
ஈற்று வினையெச்சச் சொற்களின்
பின்னும் வல்லெழுத்து மிகும்.
ஓழுங்காய்ப் படி
போய்க் கண்டேன்
வருவதாகச் சொன்னான்
எனக் கூறினான்
அவனன்றிச் செய்யான்
இவளின்றிப் பாடான்

'செய்யா' என்னும் வாய்பாட்டு
வினையெச்சம் பின் வல்லெழுத்து
மிகும்.
பொய்யாக் கொடுக்கும்

'போக,வர,இருக்க' என்பது
'செய'என்னும் வாய்பாட்டு
வினையெச்சம் (அ) செய்வெனெச்சம்
என்பர், இவை முன் வல்லெழுத்து
மிகும்.
போகக் கண்டோன்
போலக் குழந்தை
வரச் சொன்னான்
தரத் தரும்
யாமிருக்கப் பயமேன்
செயக் கண்டும்

உகர ஈற்று இறந்தகால வினைச்
யெச்சங்கட்குப் பின் வல்லெழுத்து
மிகாது.
என்று சொன்னான்
அழுது தீர்த்தான்
வீரெந்து பேசினான்
வந்து சேர்ந்தான்

தனக்குறிலை யடுத்த யகர மெய்
யீருக்கும் வினைகளின் இறந்தகால
எச்சத்திற்குப் பின் வல்லெழுத்து
மிகாது.
பெய்து கெடுத்தது
கொய்து தின்றான்

துவ்வீற்றுக் குறிப்பு
வினையெச்சத்திற்கும் எதிர்மறை
வினையெச்சத்திற்கும் பின்
வல்லெழுத்து மிகாது.
நெடிது பேசினான் -கு.வி.எ
செய்யாது போனான் -எ.ம.வி.எ

'படி, ஆறு' என்னும் இடைச்சொல்
வினையை அடுத்துவரின் வல்லெழுத்து
மிகாது.
வந்தபடி பேசினான்
சொன்னவாறு செய்தான்

கட்டையும் வினாவையும் ஓட்டிநிற்கும்
படி என்னும் இடைச்சொல்லின் முன்
வல்லினம் ஒருகால் மிகும், ஒருகால்
மிகாது.
அப்படி செய்தான், அப்படிச் செய்தான்
எப்படி செய்தான், எப்படிச் செய்தான்

'செய்யிய,செய்பு' என்னும் வாய்பாட்டு
வினையெச்சங்கட்குப் பின் வல்லினம்
மிகாது.
உண்ணிய தந்தான், காணிய சென்றான்
செய்யு போனான், உண்ணுபு கேட்டான்

'இயர்' ஈற்று வினையெச்சத்தின் முன்
வல்லினம் மிகாது.
உண்ணியர் சென்றார்

படு என்னும் வினை ஒன்றை அடைதல்
என்ற பொருளில் மிகாது ஒன்றாக
ஆதல் என்ற பொருளில் மிகும்.
அடிபட்டான், மிதிபட்டது,
உதைபட்டது
தடைப்படும், உறுதிப்படும்,
தலைப்பட்டார்

தாய்மொழியைத் தன்னுயிராய்க் காக்கும் அறிஞர்தம்
வாய்மொழியை ஏற்பதே வாழ்வு

வினைத் தொகையில் வல்லினம்
மிகாது.

ஈட்டு பொருள், தேய் பிறை
திருவளர் செல்வன், திருநிறை செல்வீ
உயர் குணம், நிகழ் காலம், வளர் தமிழ்

உம்மை தொகையில் வல்லினம் மிகாது.
தாய் தந்தை, சேர சோழ பாண்டியர்
யானை குதிரை, கை கால்
குறிப்பு - இராப்பகல், இன்பத்துன்பம்,
ஏற்றத்தாழ்வு, இவை போன்ற உம்மை
தொகையில் இன்னோசை கருதி
வீதிவிலக்காக வல்லினம் மிகக்
காண்கிறோம்.

உவமைத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்
குவளைக் கண், பவளச் செவ்வாய்,
மலைத் தோள்
வேய்த் தோளி, உயீர்த் தோழன்,
யாழ்க் குரல்

பண்புத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்.
பொய்ப் பேச்சு, மெய்ப் பொருள்,
வெள்ளைத் தாள், தமிழ்த் தாய்,

மகர ஈறுகெட்டுக் குறிப்புப்
பெயரெச்சமாய் நிற்கும் பண்புப்
பெயர்கட்குப் பின் வல்லினம் மிகும்.
மரப்பலகை, வட்டக்கல், நீலக்கடல்

(குறிப்பு - 1. 'ம்' என்ற எழுத்தில் முடியும்
சொற்கள் நிலைமொழியாகவும்
வருமொழி பெயர்ச் சொல்லாகவும்
இருக்கும். 2. 'ம்' வருமொழி
வினைச் சொல்லாக இருப்பின் அந்த
'ம்' கெட்டு வரும் க-ச-த முறையே
ங் -ஞ் -ந் எனத் திரியும்.)
மரம் கண்டேன் -மரங்கண்டான்
மரம் சாய்ந்தது -மரஞ்சாய்ந்தது
மரம் தேய்ந்தது -மரந்தேய்ந்தது

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையில்
வல்லினம் மிகும்.

முல்லைப்பூ, வெள்ளிக் கிழமை
தாய்ப் பசு, மோர்க் குழம்பு
சென்னைப் பட்டினம்,
மதுரைப் பட்டினம்

இறுதிநிலை கெட்டுப் புணரும்
பண்புத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது.
சிறுகதை, முதுகண்ணன்
சிறுதொழில், முதுகலை

(குறிப்பு - சிறுத்தொண்டர் என்பது
தவிரச் சிறு என்னும் சொல்லொடு கூடிய
பிற சொற்களில் வலி மிகவில்லை.)

இருபெயரொட்டு பண்புத் தொகையில்
உயர்திணைப் பெயர்களின் பின்
வல்லினம் மிகும், வீகாரமும் பரும்.
தாய்ப்பசு, சிவபெருமான், (தொடரும்)

காதல்

கண்கள் கலந்துரை யாடிய பின்பு
இன்பக் கதைகளை எழுதிடத் தொடங்கும்!
இதயம் என்னும் எழில்மிகு மேடையில்
உதய மாகும் ஊமை நாடகம்!
பார்வைக் கணைகள் படும்பொழு தெல்லாம்
வேர்வைத் துளிகள் வீருந்தாய் இனிக்கும்!
இருவர் உயிரும் ஒன்றாய் இணைந்து
பருவ மழையில் பாடிக்களிக்கும்!
தூரத்தில் தோற்றம் தெரியும் போதே
ஆரா அழகம் நெஞ்சுள் சரக்கும்!
அருகினில் வந்து நிற்கும் போதே
உருகும் உள்ளம் உணர்வுகள் பொங்கும்!
காக்கவைத்துக் கடிதங்கள் மூலம்
ஏக்கச் சமையை இறக்கி வைக்கும்!
மொழியைச் சாதியை மதத்தைக் கடந்தே
அழகிய வாழ்க்கை ஆரம்ப மாகும்!
முட்டுக் கட்டைகள் முன்னே இருந்தால்
வெட்டிச் சாய்த்து வீரம் படைக்கும்!
ஓடைக் கரையில் ஓளிரும் சோலை
சோடிப் புறாக்களின் சொந்த மாகும்!
ஊடல் கொள்ளும் உறக்கம் கெடுக்கும்!
தாடி வளர்த்து வாடி மெல்லும்!
காதல் ஒருதவம்! காதல் ஒருவரம்!
காதல் கடவுளின் கருணைப் பொழிவே!

— கண. கண்ணப்பன்,
ச்பெயின்.

அவள்

அறுபத்தைந்தாம் கலை!

மண்ணுடன் மழைத்துள் சேரும்பொழுது
மாதேயுள் எண்ணங்கள் வீசுதடி!
வண்ணங்கள் பற்பல காட்டுதடி!
உன்முகம் என்னுயிரை வாட்டுதடி!

பலாப்பழத்தின் முள்ளைப் பார்க்கையில்
பாவையுள் எழில்முகக் குத்துதடி!
நீலாவந்து உலவுசின்ற பொழுதெல்லாம்
நோரிழையே உன்னுரு மின்னுதடி!

இரண்டு விணைகள் உன்னுடைய
இடையழகை என்னுள் ஊட்டுதடி!
திரண்ட தேனே! தீந்தமிழே!
அறுபத்து ஊந்தாய் கலைநீயே!

எட்டிநீ நிற்கையில் இந்நிலையாம்!
எழில்உருவே! நீஎனை அணைத்திட்டால்
கட்டிவெல்லம் கனலில் இட்டதுபோல்
காதலினைப் பாகாகப் பிழிந்திருவேன்.

— பாரீசு பார்த்தசாரதி.

மடல்கள்

பாவாணர் மலர் கிடைக்கப் பெற்றேன், படித்து இன்புற்றேன். பாவாணரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பைப் பிரஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்து அளித்த திரு தசரதன் அவர்களுக்கு நன்றி. மரபுப் பாக்கள் மல்விகையம் மணக்கின்றன. மலரில் ஆசிரியர் எழுதிய வரவேற்று மகிழ்கின்றேன் என்ற பாடலில் விளம்பரம் அளித்தவர்களுக்கு நன்றி நவிலப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மலரில் விளம்பரமே இடம்பெறவில்லை.

தங்கமணி, சீங்கப்பூர்.

(மலரை மிகவும் கூர்ந்து படித்ததுக்கு நன்றியும் பாராட்டுகளும். பாவாணர் மலரை மிகவும் சிறப்பாக உருவாக்க வேண்டுமென எண்ணியிருந்தோம். மலரில் நான்கு விளம்பரங்கள் இடம்பெற இருந்தன. எனக்கு வழிநிலை அறுவை நடந்த காரணத்தால் விளம்பரம் தருகின்ற அன்பர்களை மீண்டும் சந்திக்க முடியவில்லை. வரவேற்று மகிழ்கின்றேன் பாடலை முன்னே எழுதிவிட்டேன். ஆசிரியர்)

வணக்கம் பல, நாங்கள் அனுப்பிவைத்த பாவாணர் மலர் கிடைத்தது. சுருக்கமாகவும் ஆழமாகவும் பாவாணரைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். பாராட்டுகள்.

பி. எச். பற்குணராசா. பிரான்சு.

தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் தமிழர்களை விழிப்புறச் செய்யும் வகையில் பாவாணர் மலர் ஒளிக்கிறது. பாராட்டுகள். மலரில் புதுவைப் புலவர்களின் மரபுக் கவிதைகள் குடிக்கக் குடிக்கத் தெவிட்டா அழகமாக இனிக்கும். பிரஞ்சு மொழியில் பாவாணரின் வாழ்க்கைக் சுருக்கத்தை அளித்தது மிகப் பயனுடைத்தே. பாவாணர் வழி செல்வோம். பைந்தமிழ் காப்போம்.

திருமதி பொன்மணி, பிரான்சு.

பாவாணர் மலரைப் படித்து மகிழ்ந்தேன். வாழ்த்துகளைத் தெரிவிக்கின்றேன். தனித்தமிழ் ரூபிற்றம் தேவநேயம் பாவாணர் நூற்றாண்டு நிறைவு விழா மலரை வெளியிட்டுக் கம்பன் கழகம் தமிழ்ப்பணியில் மேலோங்கிச் செல்கிறது. மலரில் முனைவர் திருமுருகனாரின் கட்டுரை மிக அருமை! கவிமலர்கள் தேன்தரும் இனிமை! பாவாணர் நெறி தமிழரை உயிக்கும், பாவாணர் நூல்கள் தமிழர்களுக்கு உணர்வுட்டும்.

திரு அல்லிமுத்து, சென்னை.

கம்பன் 15-01-2003 இதழும், பாவாணர் மலரும் கிடைக்கப் பெற்றேன். மூன்றாம் ஆண்டில் கம்பன் தன் பணியைத் தொடர்வதற்கு மகிழ்ச்சியுற்றேன். ஒவ்வொரு இதழிலும் கம்பனின் பாடல்களைக் குறித்துக் கட்டுரையோ விளக்கவரையோ அளிக்க வேண்டுமென அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தங்களின் பணிக்கு நாங்கள் எப்பொழுதும் துணை நிற்போம்.

தமிழ்ச் செல்வன், பிரான்சு.

கம்பன் இதழ்கள் கிடைத்தன. இதழ் தயாரிப்பு மிகச் சிறப்பாக உள்ளது. மறைமலையடிகளின் தனித்தமிழ்க் கட்டுரையும், கோடுகள் சிறுகதையும் சுவை தந்தன. படைப்போர் அதிகமாகி வரும் சூழலில் படிப்போர் குறைந்து வருவது துயரமே! தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடுவது சிறித்தமிழ்கள் மட்டுமே! பேரிதழ்கள் ஆங்கிலக் கல்பை அதிகப்படுத்தித் தமிழ்மொழியைக் குலைக்கின்றன.

சவ்கத் மச்சலசி, சென்னை.

பாவாணர் மலரைப் படித்து மகிழ்ந்தேன். தமிழை மறந்த தமிழர்களைத் தட்டி எழுப்பித் தமிழ்முதை அளிக்கும் கம்பனை வணங்குகிறேன். நாங்கள் எழுதும் மரபுப் பாக்கள் தமிழ்மொழி மாண்பை உணர்த்துகின்றன. புதுவைப் பாவேந்தர் போல் பாரீசில் பைந்தமிழ் பரப்பி இந்தப் பாரதிதாசன் உயரவேண்டுமென இறைவனை வணங்குகிறேன்.

கோபாலன், இலண்டன்.

கம்பன் இதழ் திங்கட்டோறும் கிடைக்கிறது. பிரான்சில் தமிழ்ப்பணி ஆற்றும் கம்பன் கழகத்தினரைப் பாராட்டுகிறேன். பல நாடுகளில் பாவாணரின் நூற்றாண்டு விழாமலர் வெளியிடப்பட்டது. பிரான்சில் இப்பணியைக் கம்பன் இதழ் மிக அழகாகவும் சுறுக்கமாகவும் செய்துள்ளது. வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழர்!

கண்ணன், மலேசியா.

தங்களின் அன்பு மடல் கிடைக்கப் பெற்று மகிழ்ச்சியுற்றேன். முழுமையான இலக்கிய இலக்கணத் திங்களிதழான கம்பன் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் தன் உருவத்தைக் காட்டுகிறான். உலகையோடு இலக்கிய விருந்துகண்டு உள்ளத்தின் பரிணைப் போக்குகிறான். தன்னலமின்றித் தமிழ்த் தொண்டாற்றும் தங்களின் பணி தொடரடும் என்றே இங்கே வாழும் தமிழ் அன்பர்களின் இதயங்கள் உங்களை வாழ்த்துகின்றன. தங்கள் எழுதும் மடல்கள் எனக்குப் புதிய ஊக்கத்தைத் தந்து என்னை மேலும் மேலும் எழுதத் தூண்டுகிறது. என்னுடைய கவிதைகள் கம்பனில் வெளிவருவது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். மனமாற்ற நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு கண. கண்ணப்பன்,
ச்பெயின்.

அருமைத் தமிழின் அழகெலாம் பாடும்
பெருமையே கம்பனின் பேறு

— இளியவன்

உருப்படியாய் நாமென்ன செய்தோம்?

கவிஞர் தே. சனார்த்தனன், புதுவை.

பார்புகழும் பௌத்தமதச் செம்மல்! நல்ல
பண்புடைய உலகமகான் புத்தர், இங்கே
சோர்ந்தவுளந் தனைக்கண்டு நொந்தார்! இன்னல்
சூழ்ந்துமலும் கொடுமைமிகு நிலையைக் கண்டு
நீர்வழியும் கண்களுடன் மனையை வீட்டு
நிம்மதியை நாடிமனம் துறவு பூண்டார்!
சீர்பெறவே நன்னெறியைக் கண்டார்! சான்ற
சித்தார்த்தன் நல்லறத்தின் தந்தை யன்றோ!

கன்னிமர் பெற்றெடுத்த செல்வம்! நல்ல
கற்பகமாய் வந்துதித்த தங்கம்! நானும்
தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைக் காத்து நின்று
தரணியிலே நற்கருமம் செய்தார்! ஆனால்
தன்னறிவு சிறிதுமீலாப் புல்லர் கூட்டம்
தந்தகொடும் துயருக்கே எல்லை உண்டோ?
எண்ணரிய நம்பாவம் அனைத்தும் தாங்கி
ஏகபிரான் சீலுவையிலே மாய்ந்தார் அய்யோ?

மக்களிடையே நிலவீவரும் தீய கொள்கை
மாண்டிடவே நபிநாதன் மண்ணில் தோன்றித்
தக்கதொரு ஞானவருள் ஞர்ஆன் ஒன்று
தந்துபுலி காத்துநலந் தந்தார்! மாந்தர்
எக்குடிய ராயிருப்பின் அல்லா வன்றி
எப்போதும் நன்மையிலை அறிவீர் என்ற
பக்தியுடன் இசலாத்தார் போற்று கின்ற
பரம்பொருளாம் நாயகனார் சொல்லிப் போந்தார்

நாட்டிற்கே சுதந்திரமே வேண்டு மென்றால்
நயமாக நாமதையே பெறுவோம்! மேலும்
காட்டிடுவோம் நம்பலத்தை மாற்றா னுக்கே
கண்ணியஞ்சேர் அகிம்சைவழி பாதை யென்றே!
பாட்டினிலே பாரதியார் பாடிப் போந்த
பண்புமிகு காந்திமகான் நீதி சொன்னார்!
ஏட்டினிலே அவர்பெருமை கூறப் போகின்
எழுத்தெல்லாம் அன்பென்ற வடிவங் காட்டும்!

கருணையுள்ள புத்தர், ஏசு, நபி, நல் காந்தி
கடமையுடன் நற்தொண்டு செய்தார் மண்ணில்!
உருப்படியாய் நாமென்ன செய்தோம் நாட்டில்?
உண்மையிலே செயலில்லை! பேச்சே கண்டோம்!
ஒருவனுக்கும் ஒருநன்மை செய்தோம் இல்லை!
ஒற்றுமையும் நம்மீடத்தில் துளியும் இல்லை!
வறுமை, பிணை நமைவீட்டே நீங்கிப் போக
வழியுண்டோ? உலகோரே! உணர்வீர் இன்றோ!

DESTINATAIRE

KAMBAN KAJAGAM
6, RUE PAUL LANGEVIN,
95140 - GARGES LES GONESSE
FRANCE

காதல்

கண்கள் நான்கும் காந்தமெனக்
சுவர்ந்தி முத்தே விளையாடும்!
பண்கள் இசைத்து நெஞ்சங்கள்
பூடும் இன்பநிலைகாணும்!
புண்கள் நிறைந்த உலகத்தைப்
பொன்னாய் மாற்றி நலஞ்சூடும்!
எண்கள் போன்று தொடர்சின்ற
இனிமை படைக்கும் காதலார்!